

[Povl Brøndsted]

tingene gjort; vi kan tage ministeren på ordet og behøver ikke at tage hende på et beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil gerne sige til hr. Povl Brøndsted, at jeg da ikke kan ærgre mig over, at det er under denne regering, man måske kan komme igennem med dette forslag, men jeg synes, at socialdemokratiet skulle ærgre sig.

Mette Groes (S):

Socialdemokratiet er ikke så småligt, at det ærgrer sig over, at et socialistisk søsterparti har en vis succes med at fremsætte nogle tanker, selv om vi måske nok kunne forestille os, at de var bredt videre ud, og det er jo det, som er min egentlige anke imod fru Ingerlise Koefoeds forslag. Fru Ingerlise Koefoed siger, at hun ikke vil have, at der skal være en spændetroje på forskningsbibliotekerne, og det ønsker vi sandelig heller ikke, men når vi ønsker, at man beskæftiger sig i bredden med den problematik, som forskningsbibliotekerne har, er det netop for at sikre os, at vi kommer i dybden med problemerne. Når vi beder om, at man også diskuterer det mål, vi har for forskningsbibliotekernes virke, er det for at sikre os, at det ikke indskrænkes i den diskussion, vi fører.

Når vi ligesådan mener, at det er rimeligt at definere, hvad det er, vi taler om, er det for at være sikre på, at vi ikke kommer ud i noget, som ikke er rimeligt.

Under debatten om socialdemokratiets forslag var der en del, som mente, at det ville blive for bureaukratisk, vi nåede faktisk aldrig til at diskutere det ordentligt, fordi vi ikke fik en udvalgsdebat om, hvordan man kunne klare de praktiske problemer i forbindelse med lovforslagets gennemførelse. Derfor synes jeg ikke, det er helt rimeligt at sige, at det, som var indeholdt i lovforslaget, ikke ville kunne gennemføres, og at der ikke var noget af det, som man ville kunne nå til enighed med hinanden om. Det tror jeg godt man kunne, for jeg lagde mærke til, at det, man var enige om i kulturudvalget, var, at der skulle være et ordentligt indhold, at der skulle være et ordentligt mål, at der skulle være en ordentlig struktur, og at det, man var uenige om, var, i hvilken retning man

skulle bygge det sammen til et egentligt fælles direktorat.

Men jeg synes, det er vigtigt at slå fast, at det, som socialdemokratiet ville med sit forslag, var en nyskabelse, en helhed, som fru Ingerlise Koefoed i øvrigt selv tilslutter sig flere gange i sit eget forslag.

Ingerlise Koefoed (SF):

Nu synes jeg ikke, der er nogen rimelighed i at begive sig ind i en lang debat om et forslag, som er skrinlagt, og som næppe nogen sinde kommer igen. Men jeg vil dog gerne alligevel sige, at man, allerede før socialdemokratiet fremsatte forslaget, vidste, at der ikke ville blive flertal for det. Ved førstebehandling blev der efterlyst et kompromisforslag, og det havde vel været rimeligt, at socialdemokratiet i den tid, da vi behandlede forslaget i kulturudvalget, havde taget initiativ til at indkalde nogle af de partier, der sidder i kulturudvalget, til en diskussion om, hvordan man kunne have udformet et kompromisforslag. Hvis vi havde fået et kompromisforslag dengang, havde vi haft en mulighed for at færdigbehandle lovforslaget, og så havde også folkebibliotekerne haft mulighed for at få en bedre lov end den, de nu får. Det ærgrer mig, at man var så firkantet i hovedet, at man ikke kunne komme med det kompromisforslag. Der lå i bibliotekskommissionens forslag en mulighed for at lave et kompromis, som jeg tror kunne have vundet genklang her i folketinget.

(Kort bemærkning).

Mette Groes (S):

Nej, det er altså en helt urimelig beskyldning at komme med over for os, at vi skulle have trukket noget i langdrag, som der skulle have været en mulighed for at få en afklaring på. Sagen var den, som fru Ingerlise Koefoed som formand for kulturudvalget udmærket godt ved, at der var utrolig mange spørgsmål, og at sagen blev behandlet ganske overordentlig grundigt. Der var ingen som helst form for modvilje fra vores side imod at nå frem til et konkret resultat, men somme tider er arbejdsbetingelserne jo sådan her i tinget, at det kan komme til at knibe med at få tilstrækkeligt mange med sig omkring det, man gerne vil.